

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Parallela Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 5. Politia Antiquæ Italiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

§. 5. *Politia antiquæ Italiae.*

ITALICORVM populorum alij fuere *αὐτόχθονες*, & indigenæ; alij exteri, qui bonitate terræ illecti in Italiam irrupere. Umbri antiquissimi dicebantur Italiæ populi, sic Florus lib. 1. cap. 13. sic Plinius lib. 3. cap. 14. vbi & notat quasi *Ombrios* dictos esse secundum quorundam opinionem, quod inundatione terrarum ex imbris superfuissent. Indigenæ quoque fuerunt *Siculi*, quos Oenotrij qui se dixere Aborigines, expulerunt ex agris Sabino, & Latino, & iterum ex inferiori Italiæ parte Aufones, seu Sabini, tumque in Siciliam immigrarunt quam de suo dixere nomine. *Euganei* quoque verè Itali fuerunt, sed eorum agri pars occupata est à Venetis, alia à Carnis. Reliqui dicti sunt *Opici*, *Osci*, *Aufones*, & *Sabini* qui se præ cæteris Italiæ *αὐτόχθονες*, dixere, ut ait Strabo libro 5. & eorum proles fuere populi qui partem Meridionalem Italiæ penè totam obtinuerunt.

Exteri autem, vel Asiatici fuere, vel Arcades, vel Celtæ. ex Asiâ profecti sunt *Etrusci* nempe ex Lydiâ, ut aiunt omnes antiqui, vno reclamante Dionysio Halicar. ut postea dicemus. Ex Troade, & Paphlagoniâ *Veneri* Duce Antenore, ex Græciâ, seu Arcadiâ *Pelasgi*, *Oenotrij*, *Iapyges*, seu *Peucetij*, aut *Apuli*. *Rheti* pars Etruscorum fuere, qui expulsi ex agris suis ad Alpes profecti sunt. *Oenotrij* qui se postea *Aborigines* dixere genuere *Latinos*, & eorum pars *Rutuli*; *Volsi* quoque fortè Oenotriorum proles fuerunt, aut veriùs eorum origo nescitur, sed hæc fusiùs postea, in singulis illis populis, quorum tibi obicimus sequens stemma, quod tibi non inutile videbitur ad intelligendos veteres historicos.

STEMMA POPVLORVM
ITALICORVM.

EXTERI POPVLI ITALICI

ASIA-	Ex Troade & Paphlagoniâ	Veneti Duce Antenore.
TICI.	EX LY- DIA	ETRVS- CI
		Etrusci propriè dicti inter Tiberim & Arnun. Rhæti versùs Alpes.
GRÆ- CI	OENOTRII, qui postea se dixere ABORIGINES	LATINI, quorum pars Rutuli, VOLSCI fortè; nam eorum genus ignoratur.
seu	PEVCETII, Græcis Iapyges Latinis	Daunij. Peucetij.
ARCA- DES	APVLI	Messapij.
	PELASGI qui se Oenotriis & Sabinis iunxere.	
CEL- TÆ,	LIGVRES gens Celtica vsque ad Rhodanum fusa.	
	CARNI gens quoque Celtica, Euganeorum domitrix.	
seu	GAL- LI	TRANSPA- DANI
genetis		Libici. Insubres. Læui. Orobij. Cænomani.
CEL- TICI	GALA- TÆ.	CISPA- DANI
		Amanes. Boij. Lingones. Senones.
IN-	VMBRI antiquissimi Italiæ populi.	
	SICVLI eiekti in Siciliam ab Ausonibus.	
DI-	EVGANEI præda Venetorum, & Carnorum.	

GE-		OPIGI		S A-		Picentes quorum pars Picentini, à supero mari ad inferum tradu- cti.
NÆ						
POPY-		OSCI,		qui se		Marrucini.
LI						
ITA-		&		αἰρό- φορες dicunt:		Vestini.
LICI						
seu		AVSO-		eorum		SAM-
αἰρό- φορες						
		eorum		LES		TES
						nati.
						Campani.

§. 6. De Apennino monte vniuersam Italiam decurrente.

NOMEN Apennini, cur sit huic monti inditum nemo sapienter dicere potest. Nam dubio procul nugantur Seruius, Isidorus, & Paulus Diaconus qui eum à Pœnis dictum volunt. Totam Italiam percurrit, sectusque in duo cornua, altero Siculum, altero Ionium spectat; procurrens autem ad Iapygium Promontorium *Vultur* appellatur ab indigenis, vt vult Strabo.

ALTITVDO Apennini par Alpinae dicitur apud Silium Italicum lib. 2.

Alpibus equatum tollens caput Apenninus.

Sed Lucanus hyperbolicus eum etiam supra Alpes euehere videtur lib. 2. Pharsalidos.

— *quâ collibus Apenninus*

Erigit Italiam, nullo quâ vertice tellus

Alius intumuit, propiusque accessit Olympo.

LONGITVDO eius pendet ex principio & fine: de *fine* nulla difficultas, certum est enim in Leucopetram, seu Brutium Promontorium desinere vulgò *punta delle Saëta*: de *INITIO* reperio quinque discrepantes sententias.

Prima